

като запалиха и изплетенитѣ отъ клоне колиби, подѣ които Турцитѣ бѣха поставили около 1000 души ранени; тѣзи нещастници изгорѣха живи.

Малко слѣдѣ туй, единъ руски майоръ дойде да вземе Ахмедъ-Хивзи папа съ двайсетина останали живи офицери. Той ги отведе подѣ конвой въ единъ лѣсъ и се готвеше да ги застрѣли, но, за добра честь, промѣни намѣрението си. Той взе съ себе си Ахмедъ папа, подполковника Изетъ бея и доктора Олисъ, австрийски поданикъ на служба въ турската армия и ги завѣде при генерала Гурко. Руски офицери, съ фенери въ ржцѣ, посрѣщнаха Ахмедъ папа и генералъ Гурко му подаде ржка, като му каза: „това сражение коштува скъпо на всички ни; азъ никога не съмъ виждалъ такъвъ огънь“ и прибави нѣколко ласкателни думи за Ахмедъ папа. Послѣдния се възползува отъ тоя добръ приемъ, за да отвори дума за раненитѣ, които горѣха въ колибитѣ си. Генералъ Гурко отговори, че това е станало вѣроятно по погрѣшка.

Късно прѣзъ нощта, пристигна и великия Князь Николай. Слѣдѣ малкъ единъ разговоръ, той даде заповѣдъ да се отведатъ офицеритѣ и Ахмедъ папа въ Бохотъ, гдѣто напраздно ги мжчеха да кажатъ, що става въ Плѣвенъ.